

særligt hensyn til centraladministrationens ønsker ved udarbejdelse af dets arbejdsplan, da det er en forudsætning for den mest effektive planlægning og styring af de samfundssektorer, der forskningsmæssigt dækkes af instituttets arbejdsområde.

Administrationen vil ofte være interesseret i, at forskningsopgaver, der ønskes til brug for planlægningsopgaver og lovgivning, bliver igangsat hurtigt. Sådanne hastende opgaver er ofte vanskelige at indpasse i instituttets arbejdsprogram uden forsinkelse og fordyrelse af den planlagte arbejdsgang. Udvalget har derfor fundet det af væsentlig betydning, at overvejelserne om sådanne opgaver finder sted så tidligt som muligt. Dette findes bedst at kunne opnås ved, at instituttet rådgiver om de forskningsmæssige muligheder for at belyse problemer af betydning for lovgivning, planlægning og administration, hvilket de af instituttet indvundne forskningserfaringer skaber grundlag for. Udvalget foreslår derfor, at der optages en bestemmelse herom i loven.

Der er under udvalgets drøftelser om instituttets forhold til centraladministrationen givet udtryk for, at centraladministrationen, ud over muligheden for at få igangsat egentlige forskningsopgaver, vil have et behov for rådgivning fra instituttet i form af notater, der belyser aktuelle planlægnings- og lovgivningsproblemer gennem tilgængelige forskningsresultater. Centraladministrationens ønsker strækker fra relativt hurtigt kommunikering af viden, der i form af mere eller mindre bearbejdede data findes i instituttet, til med udgangspunkt i instituttets erfaringer og viden på området at få udarbejdet redegørelser om problemer inden for instituttets opgavekreds. Udvalget, der samler sine forslag til ændringer i den gældende lov i kapitel 7, foreslår derfor, at der optages en bestemmelse om en sådan formidling af forskningsresultater. *Ændringsforslag nr. 1* tager sigte på denne formidling og den ovenfor nævnte rådgivning om de forskningsmæssige muligheder.

Udvalget har videre i betænkningens kapitel 6 anført sine overvejelser, om hvilke forskningsopgaver socialforskningsinstituttet bør beskæftige sig med, samt hvorledes forholdet til andre forskningsorganer bør være. Overvejelserne giver ikke anledning til forslag om ændring af de gældende bestemmelser.

Desuden har udvalget drøftet instituttets informations- og publikationsvirksomhed. Man stiller her forslag om en bestemmelse i loven, der forpligter instituttet til at offentliggøre sine forskningsresultater (*forslag nr. 2*). Forpligtelsen er udtrykt i det midlertidige regulativ for instituttet. Udvalget finder, at bestemmelsen er af væsentlig betydning,

fordi den på én gang indskærper instituttets pligt til at drage omsorg for, at dets forskningsresultater kommer til offentlighedens kundskab, og beskytter instituttet mod eventuel pression, sigtende mod at udelade eller udskyde offentliggørelse af forskningsresultater. Det er derfor udvalgets opfattelse, at bestemmelsen bør indføres i loven.

Ændringsforslag nr. 3 vedrører sammensætningen af socialforskningsrådet.

Udvalget har drøftet instituttets ledelse og socialforskningsrådets sammensætning m. v. Man har fundet, at udpegningen af repræsentanter for forskningen i socialforskningsrådet gennem universiteterne er blevet for kompliceret, efter at der nu findes 3 universiteter og 2 universitetscentre. Den gensidige kontakt mellem instituttet og de af socialforskningen omfattede videnskaber findes bedst at kunne opnås ved at lade Statens samfundsvidenskabelige, humanistiske og lægevidenskabelige Forskningsråd udpege forskningsrepræsentanterne. Derved knyttes kontakten mellem de centrale organer, der har de brede overblik over den samfundsvidenskabelige forskning.

Udvalgets forslag indeholder ikke bestemmelse om repræsentation af Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark i socialforskningsrådet. Imidlertid skønnes det at være værdifuldt at få disse 2 organisationer repræsenteret i rådet, hvorfor det her fremsatte forslag indeholder en bestemmelse om repræsentation af Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark med hver 1 medlem.

Ifølge den nugældende lov udpeger socialministeriet 2 sagkyndige vedrørende den kommunale sociale administration som medlemmer af rådet. Udvalget lægger afgørende vægt på, at instituttets kontakt med brugere af dets forskningsresultater udbygges. Det gælder ikke mindst kontakten med primær- og amtskommuner. Efter gennemførelse af kommunalreformen er et stigende antal opgaver lagt på den kommunale administration, ikke blot på det sociale område. Der må derfor tages videst muligt hensyn til, at kommunernes interesser tilgodeses ved instituttets prioritering af forskningsopgaverne. Udvalget finder, at dette bedst kan opnås gennem oprettelse af et fast rådgivende udvalg med en bredere repræsentation for kommunerne end den, der hidtil har været opnået gennem de 2 repræsentanter i socialforskningsrådet. Udvalget foreslår endvidere, at det rådgivende udvalg vedrørende kommunerne vælger et medlem af socialforskningsrådet.

Der stilles derfor forslag om en ændring af rådets sammensætning i overensstemmelse hermed (*for-*